

Vår saksbehandler
Leidulf Skarbø

Referanse
LESK/2014/649-37/000

Behandles av	Utvalgssaksnr	Møtedato
Formannskapet		
Kommunestyret		

Kommunereformen - valg av løsning for Oppdal kommune

Vedlegg

- 1 Særutskrift k-sak 16/6: Kommunereformen - status og videre fremdrift
- 2 Intensjonsavtale om sammenslåing av kommunene Rennebu og Oppdal av 04.05.2016
- 3 Protokoll fra møte mellom Oppdal og Rennebu kommune 04.mai 2016

Andre saksdokumenter (ikke vedlagt)

Saksopplysninger

I juni 2014 sluttet Stortinget seg til Regjeringens mål og opplegg for en kommunereform. Det ble lagt til grunn fire målsetninger for reformarbeidet:

- ✓ Gode og likeverdige tjenester for innbyggerne
- ✓ Helhetlig og samordnet samfunnsutvikling
- ✓ Bærekraftige og økonomisk robuste kommuner
- ✓ Styrket lokaldemokrati

Et regjeringsoppnevnt ekspertutvalg identifiserte 10 ulike kriterier som bør være tilfredsstilt for at kommunene skal oppfylle sine roller som tjenesteyter, myndighetsutøver, samfunnsutvikler og demokratisk arena.

På basis av disse føringene ble alle kommuner bedt om å utrede om det var aktuelt å slå seg sammen med nabokommuner. Utredningene skal munne ut i kommunestyrevedtak innen 1. juli 2016. Deretter skal fylkesmennene oppsummere vedtakene og vurdere om de er i tråd med hovedmålene med reformen under hensyntaken til helheten i fylket. På dette grunnlaget skal Kommunal- og moderniseringsdepartementet etter planen fremme en proposisjon om kommunestrukturen i Stortingets vårsesjon 2017. De kommunene som får stortingsvedtak om sammenslåing har deretter tiden frem til 1. januar 2020 med å forberede sammenslåingen. Sammenslåingsprosesser er regulert av inndelingsloven, hvor det blant annet er bestemmelser om at en fellesnemnd skal ta seg av forarbeidet.

Underveis i prosessen har det kommet noen sentrale avklaringer:

- ✓ Det skal fremdeles være tre forvaltningsnivå i Norge. Fylkeskommunene ble pålagt å gjennomføre tilsvarende prosesser som kommunene, og de to trøndelagsfylkene har vedtatt å slå seg sammen.

- ✓ Prinsippet om generalistkommuner skal bestå. Det betyr at alle kommuner også i fremtiden skal ha samme oppgaveportefølje uansett innbyggertall.
- ✓ Det kommunale inntektssystemet blir endret. Det nye systemet skal understøtte målsetningene i kommunereformen og stimulere til sammenslåinger.

I januar 2015 bestemte kommunestyret hvordan prosessen skulle gjennomføres i Oppdal. Fire alternativer for ny kommune skulle utredes:

1. Oppdal – Rennebu
2. Oppdal – Rennebu – Midtre Gauldal
3. Oppdal – Sunndal
4. Oppdal fortsetter alene (0-alternativet)

Beslutningsgrunnlaget skulle bestå av fire delutredninger:

- a) Match i forhold til ekspertutvalgets kriterier for god kommunestruktur
- b) Rapport fra innbyggerundersøkelse
- c) Kommuneøkonomi og effektiviseringspotensial
- d) Attraktivitet og potensial for regionsenteret Oppdal

Utredningene ble lagt frem i løpet av 2015, og i k-sak 16/6 den 27. januar 2016 (vedlagt) ble dette beslutningsgrunnlaget benyttet for å stake ut veien videre. Det ble fattet følgende kommunestyrevedtak:

1. Kommunestyret tar utredningene om kommunereformen til orientering.

2. Det konstateres at det pr i dag ikke foreligger tilstrekkelig gjensidig grunnlag blant nabokommunene for å imøtekomme fylkesmannens forventninger om å fremforhandle en intensjonsavtale om kommunesammenslåing.

3. Kommunestyret anser alternativet Rennebu-Oppdal som fordelaktig for begge kommunene og vedtar å gjøre en formell henvendelse til Rennebu om hvorvidt de vil møte oss for drøftinger.

4. Dersom oppfordringen til Rennebu imøtekommes gis et utvalg bestående av ordføreren, varaordføreren og rådmannen og en tillitsvalgt fullmakt til å gå i drøfting med Rennebu om grunnlaget for en kommunesammenslåing. Et eventuelt omforent grunnlag må foreligge innen 1. mai.

5. Dersom oppfordringen til Rennebu ikke imøtekommes gis et utvalg bestående av ordføreren, varaordføreren, rådmannen og en tillitsvalgt fullmakt til å gå i drøfting med Sunndal om grunnlaget for en kommunesammenslåing. Et eventuelt omforent grunnlag må foreligge innen 1. mai.

6. Kommunestyret legger til grunn at det blir avholdt et folkemøte om kommunereformen i løpet av februar, at formannskapetets innstilling til valg av alternativ foreligger den 12. mai, og at innstillingen blir lagt ut på åpen høring før kommunestyret fatter endelig vedtak den 22. juni.

Kommunestyret i Rennebu tok invitasjonen opp til behandling den 18. februar. Der ble det besluttet å prioritere E6-aksen, og de inviterte Oppdal og Midtre Gauldal til videre drøftinger. Et kommunestyrevedtak i Midtre Gauldal av 14. mars gjorde det imidlertid klart at de ikke ønsker en sammenslåing hvor Oppdal inngår, og i møte mellom de tre kommunenes forhandlingsutvalg den 11. april ble det konstatert at det heller ikke fra Oppdal sin side var grunnlag for å gå videre med en slik løsning.

Kommunestyret i Rennebu tok saken opp til ny behandling den 21. april, og fattet vedtak om å forhandle med Oppdal om en intensjonsavtale. Forhandlingsutvalgene ferdigstilte dette arbeidet den 4. mai, og intensjonsavtalen som kommunestyret skal ta stilling til er vedlagt denne saken.

Det har ikke blitt gjennomført noen realitetsdrøftinger med Sunndal om en intensjonsavtale. Dette skyldes både at Oppdal har kommet til drøfting med Rennebu, og at Sunndal ikke anser en slik sammenslåing som et reelt alternativ. Etter avholdt folkeavstemming ligger det an til at Sunndal ønsker å fortsette som egen kommune.

Gjennom prosessen så langt har de fire opprinnelige alternativene dermed blitt snevret inn til to:

- ✓ Oppdal fortsetter som egen kommune (0-alternativet)
- ✓ Oppdal og Rennebu slår seg sammen

Det er følgelig bare disse to alternativene som vil bli omhandlet i saksvurderingen.

Vurdering

Hensikten med denne vurderingen er å gi et beslutningsgrunnlag for valg mellom de to gjenstående alternativene. Dataanalysene i de fire delutredningene forutsettes å være kjent. Rådmannens hovedtilnærming er nå å sammenstille de to alternativene opp mot de fire målsetningene som sentrale myndigheter har nedfelt for kommunereformen, og å komme med sin selvstendige vurdering av hvilket alternativ som er best egnet for å innfri målsetningene. I dette ligger det en stor grad av skjønn, hvor konklusjonene blir påvirket av hva som vektlegges sterkest. I tillegg har rådmannen foretatt en selvstendig vurdering av innholdet i den fremforhandlede intensjonsavtalen med Rennebu.

Gode og likeverdige tjenester for innbyggerne

Større kommuner med bedre kapasitet og kompetanse vil legge til rette for gode og likeverdige tjenester over hele landet. Større fagmiljø vil gi mer stabile arbeidsmiljø, bredde i kompetansen og en bredere tiltaksportefølje, særlig i små og spesialiserte tjenester. Større fagmiljø vil også legge til rette for en bedre kvalitetsutvikling i de store tjenestene.

(Prop 95 S (2014-2015) om kommunereformen)

Kvaliteten på kommunale tjenester avhenger i stor grad av hvor man bor. Selv om dette avhenger av mange faktorer som ikke har med kommunestørrelse å gjøre, er det all grunn til å feste lit til ekspertutvalgets analyse om at de minste kommunene vil oppleve større og større utfordringer som kan gå ut over tjenestekvaliteten. Fagmiljøene kan bli for små og sårbare både i forhold til kompetanse og kapasitet, det kan lett oppstå rekrutteringsproblem, innbyggerne får ingen valgmuligheter, og smådriftsulemper vil gi et effektivitetstap. Dette er imidlertid mest relevant for spesialiserte oppgaver. For hovedvekten av de nåværende oppgavene er det svakt belegg for å dra slike konklusjoner med mindre det er snakk om svært små kommuner. Men gjennom kommunereformen skal kommunesektoren rigges for nye oppgaver i et 50-årsperspektiv. Trenden går i retning av at både eksisterende og nye oppgaver blir mer spesialiserte med økte krav til spisskompetanse. Så langt har mange kommuner lenet seg til samarbeid med andre kommuner når oppgavene blir for komplekse. Når kommunene i omlandet slår seg sammen er det ikke gitt at en slik mulighet vil eksistere i fremtiden. Mange peker på at det heller ikke er ønskelig at kommunesamarbeid skal være hovedregelen for løsning av spesialiserte oppgaver, ettersom ulempene i form av styringsproblem og demokratiske underskudd ikke oppveier fordelene.

Når to kommuner slår seg sammen åpner det seg en mulighet for å gjøre tjenestene bedre og mer kostnadseffektive. Ved å legge til grunn beste praksis for hver enkelt tjeneste kan innbyggerne som går inn i den nye kommunen med svakest utgangspunkt få et bedre velferdstilbud uten at det går ut over de

andre. Innbyggere i et større område enn før får et likeverdig tilbud. Desto større kvalitets- og kostnadsforskjeller det er mellom kommunene som slår seg sammen, desto større er dette gevinstpotensialet.

Hva betyr dette for rangeringen mellom de to alternativene? Oppdal har knapt 6.900 innbyggere og Rennebu drøyt 2.500, altså til sammen under 10.000. Selv om man ikke kan oppfatte ekspertutvalgets anbefaling om minimum 15-20.000 innbyggere som kategorisk, er innbyggertallet en kritisk faktor for begge alternativene. Selv om innbyggerforskjellene ikke er vesentlige, drar de isolert sett i retning av å foretrekke sammenslåingsalternativet. Om utslagene er så store at det oppveier merkostnaden med en sammenslåingsprosess er mer usikkert. Like usikkert er det om man i det konkrete tilfellet Oppdal/Rennebu vil få en situasjon der innbyggerne i Oppdal faktisk vil oppleve bedre tjenestekvalitet.

Så langt kan vi ikke peke på at Oppdal kommune har opplevd spesielle rekrutteringsproblemer som kan henføres til kommunestørrelse. Brukerundersøkelser og rangeringer i forhold til andre kommuner ved hjelp av objektive data gir også svært svakt belegg for å si at det går ut over kvaliteten eller kostnadseffektiviteten for tjenestene at Oppdal ikke har flere innbyggere enn kommunen faktisk har. I et utviklings- og fremtidsperspektiv kan bildet bli annerledes, men dette har vi ikke databelegg for å si noe om. Dersom man i vurderingen også tar inn over seg at en sammenslåing vil gi effekter for innbyggerne i Rennebu, er det lettere å konkludere med at en sammenslåing vil legge bedre til rette for gode og likeverdige tjenester enn dersom Oppdal fortsetter alene. Analysen etter metoden for beste praksis i delutredning nr 2 viser at kommunene samlet vil oppnå store gevinster dersom standarden til den beste kommunen blir lagt til grunn for tjenesteutøvingen.

I hvert fall i et 20-årsperspektiv er det all grunn til å tro at en sammenslåing vil gi bedre økonomiske rammebetingelser enn hva Oppdal kan påregne alene. Selv om det ikke er noen automatisk sammenheng mellom bevilgninger og tjenestekvalitet, vil dette likevel være en faktor som drar i retning av at en større kommune kan utvikle bedre tjenester.

I intensjonsavtalen som er fremforhandlet mellom de to kommunene er hensynet til gode og likeverdige tjenester vektlagt. I målformuleringene og lokaliseringsplanene er hensynet til nærhet og likeverdighet trukket frem. En desentralisert administrasjonsstruktur kan gi et effektivitetstap i form av svekkede fagmiljø og ekstrakostnader ved ulik lokalisering. Dette vil i neste omgang kunne føre til at noe av gevinstene ved en kommunesammenslåing går tapt. På den andre siden vil nærhet til tjenestene normalt bli oppfattet som et gode.

I vurderingen opp mot målet om gode og likeverdige tjenester rangerer rådmannen sammenslåingsalternativet som samlet sett bedre enn 0-alternativet.

Helhetlig og samordnet samfunnsutvikling

Kommunene bør generelt ha en avgrensning og størrelse som gir mulighet for funksjonelle planleggingsområder og demokratisk styring av samfunnsutviklingen. Det er derfor ønskelig at kommunegrensene i større grad tilpasses naturlige bo- og arbeidsmarkedsregioner.

(Prop 95 S (2014-2015) om kommunereformen)

I et regionalt perspektiv utgjør Oppdal og Rennebu i mange tilfeller én enhet. Men de geografiske distansene er likevel så store at det har begrenset integrasjonen. Innbyggerne får utført sine daglige gjøremål i kommunen de bor i. Selv om Oppdal og Rennebu er gruppert som én arbeidsmarkedsregion er det i nasjonal sammenheng lite pendling mellom kommunene. Rundt 10 % av arbeidstakere med bosted i Rennebu jobber i Oppdal. Motsatt vei er andelen bare rundt 2 %. Ut fra dette kan ikke Oppdal og Rennebu betegnes som noen utpreget hverdagsregion.

Men målsetningen må også betraktes i et større perspektiv. En sammenslåing av de to kommunene vil legge til rette for større slagkraft i arbeidet med å utvikle et regionalt tyngdepunkt i sørdelen av det nye Trøndelagsfylket. Dersom to kommuner har sterkest fokus på å ivareta egne behov vil det gå på bekostning av regionsutviklingen. For små kommuner vil manglende kapasitet og kompetanse om samfunnsutvikling også være et hinder for å posisjonere seg i rivaliseringen med andre regioner. Dersom Rennebu og Oppdal slår seg sammen legger man bedre til rette for en mer slagkraftig samling rundt regionens interesser for eksempel i tema som angår kollektivtransport, samferdselsutbygging og lokalisering av statlige og fylkeskommunale funksjoner. Et større og mer enhetlig kompetansemiljø rundt samfunnsutvikling vil kunne understøtte denne slagkraften.

De to kommunene har allerede et utstrakt samarbeid på flere områder. Det er ingen andre kommuner Oppdal samarbeider så mye med som Rennebu, og som to kommuner med store avstander til fylkessenteret utgjør man et interessefelleskap. Både for Rennebu og Oppdal har hytteutbygging vært en drivkraft bak næringsutviklingen. I plan- og reguleringsammenheng har kommunene mange felles utfordringer. Selv om kommunene ikke mangler utbyggingsareal kan en samordning av planstrategien åpne for muligheter hvor regionen samlet sett blir mer attraktiv.

Rådmannen har altså vanskelig for å se at en sammenslåing kan begrunnes ut fra tanken om at de to kommunene utgjør utpregede hverdagsregioner og at det vil gi en mer funksjonell kommune. Men legger man til grunn et utviklings- og regionperspektiv vil rådmannen rangere sammenslåingsalternativet som bedre enn 0-alternativet.

Bærekraftige og økonomisk robuste kommuner

Økonomisk solide kommuner som har god kontroll på økonomien og kompetanse på økonomistyring er en viktig forutsetning for at kommunene skal kunne tilby sine innbyggere gode velferdstjenester. Større kommuner vil ha større budsjett og kan også ha en mer variert befolknings- og nærings sammensetning. Det gjør kommunene mer robuste overfor uforutsette hendelser, i tillegg til at kommunene blir bedre i stand til å håndtere endringer i befolkningssammensetningen.

(Prop 95 S (2014-2015) om kommunereformen)

I den 3. delutredningen var kommuneøkonomi og effektiviseringspotensial tema. Der ble det konkludert med at 0-alternativet var klart dårligere enn å gå sammen med Rennebu. Dette skyldtes både gulrøttene for å slå seg sammen, og at det åpner seg et betydelig effektiviseringspotensial dersom man evner å utnytte beste-praksis-tilnærmingen. Både Oppdal og Rennebu har lange tradisjoner for å sette tæring etter næring, og har relativt lav lånegjeld. At Rennebu har høyere inntekter målt pr innbygger skyldes i hovedsak inntektssystemets favorisering av små kommuner. Ved sammenslåing vil den nye kommunen beholde disse ekstraintektene i 15-20 år. Dersom Oppdal fortsetter alene kan man ikke basere seg på at inntektene blir som før. I det nye inntektssystem legges det opp til at overføringene skal bli mer strukturnøytral og mer basert på innbyggertall enn nå. Det nye strukturkriteriet er anslått til å påføre Oppdal et tap på rundt 3,4 mill. Det kan også være grunn til å tro at beløpene som skal brukes for å stimulere til sammenslåing vil bli dekket over kommunerammen, og at det dermed er de som blir stående igjen for seg selv som må betale regningen.

Dersom man betrakter målsetningen i relasjon til kommunesamfunnet i stedet for kommuneorganisasjonen, er det ikke grunnlag for å dra samme konklusjon. Nærings sammensetningen i de to kommunene er ikke så forskjellige at de vil utfylle hverandre og gjøre kommunen mer robust. Næringsstrukturen i Rennebu er ikke kjennetegnet av vekstnæringer. Begge kommunene er svært sårbare for konjunktursvingninger i fritidsmarkedet og bygningsbransjen. Befolkningssammensetningen i Rennebu er mindre gunstig enn i Oppdal, med en befolkningsovervekt i de eldste aldersgruppene. Rennebu har over lengre tid hatt befolkningsnedgang, mens Oppdal har hatt vekst.

Etter rådmannens vurdering er de økonomiske utsiktene altså gunstigere for kommuneorganisasjonen dersom Oppdal slår seg sammen med Rennebu enn dersom 0-alternativet blir valgt. Dette forutsetter imidlertid at den nye kommunen ikke unnlater å utnytte det effektiviseringspotensialet som åpner seg. Dersom de økonomiske stimulansene blir brukt til å opprettholde lite kostnadseffektive løsninger og en overdimensjonert administrasjon, er det ikke gitt at innbyggerne i Oppdal vil komme bedre ut av en sammenslåing.

Styrket lokaldemokrati

En endret kommunestruktur med større kommuner vil legge grunnlaget for å kunne overføre flere oppgaver fra fylkeskommune, fylkesmannen og staten for øvrig, og slik styrke kommunene som viktige lokaldemokratiske organer for sine innbyggere. Det vil gi økt makt og myndighet til kommunene og dermed økt lokalt selvstyre. På flere tjeneste- og politikkområder kan det bli en større nærhet mellom innbyggere og beslutningstakere. Dette vil bidra til å skape større interesse for lokalpolitikken og vitalisere det lokale folkestyre.

(Prop 95 S (2014-2015) om kommunereformen)

Lokaldemokratiet er med dette satt inn en kontekst der større kommuner *generelt* vil legge til rette for økt lokalt folkestyre. Hva som skjer i Oppdal og Rennebu vil ikke forrykke hva som skjer i andre av landets kommuner, og dette perspektivet kan således ikke brukes som noe slående argument for det ene eller andre alternativet. Fremtidens kommunale oppgaver vil bli bestemt av helt andre ting enn hvilken beslutning som blir tatt i Oppdal og Rennebu.

I intensjonsavtalen er antallet kommunestyrerepresentanter satt til 29. Summen for de to kommunene er i dag 46. Den øvrige politiske strukturen vil bli fastsatt senere, men vil neppe bli utformet slik at man får flere folkevalgte enn i dagens to kommuner inn i styringen. Antallet representanter er selvsagt ikke noe treffsikker indikator for hvordan lokaldemokratiet fungerer. Å skape interesse for lokalpolitikken gjennom bedre kanaler for innbyggerdialog har nok mer å si.

Innbyggerne må *identifisere* seg med kommunen for at interessen skal være til stede. Oppdal har bestått i nåværende form siden kommunene ble opprettet, og identiteten til egen kommune fremfor et større distrikt er rotfestet. Desto større kommuneområde de politiske sakene skal omfatte, desto mindre andel vil berøre hverdagen for den enkelte. På den andre siden kan det ikke pekes på andre nabokommuner enn Rennebu med tilsvarende mange felles identitetsskapende faktorer. Men likevel er det nok større grunn til å tro at interessen for lokalpolitikken vil bli svekket ved en kommunesammenslåing enn at den vil bli styrket.

Større kommuner vil begrense behovet for interkommunale løsninger. Slike måter å løse oppgavene på skaper demokratiske problem, ved at makt og myndighet overføres fra folkevalgte organ til styreorgan med fristilte roller. Det er imidlertid i svært begrenset omfang at en sammenslåing mellom Oppdal og Rennebu vil løse denne utfordringen til Oppdals fordel.

Sett ut fra et regionalt perspektiv kan en sammenslåing legge til rette for at den folkevalgte påvirkningskraften for samfunnsutviklingen styrkes. Dersom det fra sørdelen av fylket formidles ett i stedet for to budskap om ønsket utvikling til andre forvaltningsorgan, er det grunn til å tro at påvirkningskraften øker. Men i dette ligger det at noen hensyn som tidligere ble ivaretatt av snevrere lokalpolitiske hensyn må vike. Hva som virker best for demokratiet kan det i så måte være ulike meninger om.

Ut fra dette er det fremdeles et åpent spørsmål om en kommunesammenslåing mellom Oppdal og Rennebu er et godt egnet virkemiddel for å styrke lokaldemokratiet.

Vurdering av den fremforhandlede intensjonsavtalen

Intensjonsavtaler om kommunesammenslåing har ulik utforming. Noen er kortfattede og overordnede, mens andre er mer detaljerte. På den ene siden er det lite ønskelig å binde opp fremtidige kommunestyrers handlingsfrihet og til å avtalefeste forhold som vil være prisgitt fremtidige rammebetingelser som man ikke har styring over. På den andre siden er det ønskelig at avtalene er så konkrete at innbyggerne får vite hva som blir konsekvensene.

Den fremforhandlede intensjonsavtalen mellom Rennebu og Oppdal har et overordnet preg, og gir ikke konkrete svar på alle spørsmål. Dette har delvis sammenheng med at den politiske prosessen i nabokommunene medførte at forhandlingsutvalgene fikk knapp tid til rådighet for å holde tidsplanen. Men det skyldes også en bevissthet om at avtalen bør fokusere på de overordnede målene.

Det mest krevende temaet i forhandlingene har dreid seg om hvordan kommunen skal organiseres, hvor drøftingene i stor grad har dreid seg om oppgavefordelingen mellom de to eksisterende kommunesentrene. Det er søkt etter balanserte løsninger for målsetninger som i noen sammenhenger kan komme i konflikt med hverandre:

- ✓ At kommunen skal få en kostnadseffektiv organisering
- ✓ At tjenestetilbudet skal lokaliseres i nærheten av der folk bor
- ✓ At den nye kommunen skal underbygge Oppdal sentrum sitt utviklingspotensial som regionsenter
- ✓ At Berkåk ikke skal bli fratatt kompetansearbeidsplasser og tjenestetilbud

Spørsmålet om kommunesenter er løst ved at Oppdal sentrum gis status som kommunesenter, og Berkåk som kommunedelsenter. Sistnevnte begrepsbruk har ikke tidligere blitt benyttet i Oppdal sitt utredningsarbeid. I utredningen til Rennebu ble det sett på alternative måter å organisere senterfunksjonene på, hvor oppbygging etter hierarkiet kommunesenter – kommunedelsenter – lokalsenter ble lansert som en aktuell mulighet. Der er et kommunedelsenter beskrevet slik:

Et senter med grunnleggende tilbud av offentlige og private tjenester som dekker behov både for stedet selv og for noen andre steder. Likevel er det betydelige mangler i forhold til et fullverdig daglig tjenestetilbud.

(Felles utredning for Rennebu og Midtre Gauldal av 26. januar 2016)

I intensjonsavtalens pkt 5 har målsetningen for kommunesenterets regionale funksjon blitt vektlagt:

Kommunesenteret skal videreutvikles som regionsenter med et godt utbygd offentlig og privat tjenestetilbud,

mens målene for kommunedelsenteret er formulert slik:

Kommunedelsenteret skal også videreutvikles med tilbud av grunnleggende offentlige og private tjenester. Noen av disse skal rette seg mot hele den nye kommunen, mens andre kun retter seg mot innbyggerne som sokner til Berkåk.

I intensjonsavtalens pkt 6 under «administrativ organisering» er det sagt litt mer om hva dette betyr i forhold til lokalisering:

Ordfører og rådmannsfunksjonen skal lokaliseres ved rådhuset i Oppdal. Både Rennebu og Oppdal skal ha fullverdige og likestilte kommunale servicetorg. Andre funksjoner skal fordeles mellom Rennebu og Oppdal på en balansert måte. Det skal legges lederstillinger, kompetansearbeidsplasser og fagmiljø til begge sentrene.

I avveiningen mellom ulike hensyn har man altså havnet på en løsning der administrative funksjoner fordeles. Selv om dette har vært nødvendige grep for å få til en intensjonsavtale, bør man være bevisst på at løsningen ikke er optimal ut fra et effektivitetsperspektiv.

Intensjonsavtalen tar ikke stilling til kommunenavn og kommunevåpen, men overlater temaet til en felles arbeidsgruppe. Arbeidsgruppen er for øvrig tenkt å ha en forberedende funksjon frem til den blir avløst av en fellesnemnd når sammenslåingen blir vedtatt av Stortinget. Forslag til kommunenavn og kommunevåpen skal fremmes etter en åpen prosess hvor innbyggerne blir involvert. Etter rådmannens vurdering er de to kommunene ennå ikke modne til å ta beslutning om kommunenavn, og intensjonsavtalen legger opp til en hensiktsmessig prosess for å få dette i havn. Det er for øvrig ikke satt krav til fastsetting av kommunenavn før 1. juli fra myndighetenes side.

I pkt 11 om arbeidsgiverpolitikk er det nedfelt en bestemmelse om at ingen ansatte skal sies opp, men at effektivisering og tilpasninger skal skje i forbindelse med naturlig avgang. På den ene siden skaper dette trygghet og forutsigbarhet for de ansatte, men på den andre siden er det en fare for at den nye kommunen vil starte med en overtallighet som det kan bli verre å få trimmet i ettertid. Noen kommuner velger å bruke deler av reformstøtten til avgangsstimulerende tiltak for overtallige.

Videre prosess

Når det gjelder den videreprosessen som forhandlingsutvalgene har lagt opp til vises det til vedlagte møteprotokoll. Dette innebærer blant annet at kommunestyret må oppnevne medlemmer til den felles arbeidsgruppa.

Samlet vurdering

Etter rådmannens vurdering er det to forhold som drar tydelig i retning av at en kommunesammenslåing er å foretrekke; inntektsnivået og regionperspektivet. Dersom en sammenslåing følges opp med omstillinger og effektiviseringstiltak i forhold til hvordan de to kommunene løser oppgavene i dag, vil det bli frigjort midler til nye og bedre tjenester. Dersom Oppdal og Rennebu slår seg sammen mener rådmannen at forholdene blir lagt bedre til rette for at regionen kan samordne kreftene i ønsket retning. Etter rådmannens vurdering gir den fremforhandlede intensjonsavtalen et godt grunnlag for å lykkes.

Rådmannens tilråding

Formannskapet fremmer saken for kommunestyret med følgende innstilling:

1. Kommunestyret vedtar at Oppdal kommune skal slå seg sammen med Rennebu kommune.
2. Kommunestyret viser til fremforhandlet intensjonsavtale av 04.05.16 mellom Oppdal kommune og Rennebu kommune, og vedtar avtalen.
3. Kommunestyret oppnevner Oppdal sine medlemmer i felles arbeidsgruppe.